

ת"פ 47274/07/15 - מדינת ישראל נגד גאורגי קוחטי, דני מורין

בית משפט השלום בנתניה

12 אפריל 2016

ת"פ 47274-07-15 מדינת ישראל נ' קוחטי(עציר) ואח'
מ"ת 47299-07-15

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. גאורגי קוחטי (עציר)
2. דני מורין

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצ'ובר

הנאשם 1 הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם 1 עו"ד מלול

גזר דין לנאשם 1

הנאשם שבפניי הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע על סמך הודייתו בעבירות של:

התפרצות למגורים בצוותא, עבירה לפי סעיף 406(ב) + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

גניבה בצוותא, עבירה לפי סעיף 384 + 29(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 13.7.15 בשעה 20:21 או בסמוך לכך נסעו הנאשמים ברכב ברחוב ניצה בנתניה כאשר נאשם 2 נוהג ועצרו בסמוך לבניין מספר 2 (להלן: "**הבית**"). נאשם 2 ירד מהרכב ונכנס אל תוך הבית בעוד הנאשם עבר לשבת במושב הנהג והמתין בסמוך לבית במשך כחצי שעה לערך או אז נסע מהמקום.

נאשם 2 עלה לקומה 9 ובדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה נכנס לדירה מספר 19, שם התגוררו אלכסנדר ויוליה חומנקר (להלן: "**המתלוננים**").

בנסיבות המתוארות לקח נאשם 2 מהדירה שרשרת זהב עם תליון דג, צמיד זהב, שני תליונים כסופים בצורת לב, שרשרת עם מגן דוד מזהב, שתי קופסאות תכשיטים, צמיד כסף, 15,880 רובל רוסי, 71 דולר אמריקאי, 532 ₪ (להלן: "הרכוש") והכניס את הרכוש לתיק השייך למתלוננת (להלן: "התיק").

בהמשך למתואר לעיל, בשעה 21:14 או בסמוך לכך, יצא נאשם 2 מהבית כשהוא מחזיק בתיק ובו הרכוש והלך עד אשר פגש בנאשם, נכנס לרכב והשניים החלו בנסיעה עד אשר נעצרו על ידי השוטרים ברחוב דוד המלך בנתניה.

הנאשם צירף כתב אישום מת"פ (שלום נתניה) 62218-10-15, והורשע על סמך הודייתו בעובדות כתב אישום זה בעבירות של התפרצות למקום מגורים, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; וגניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המצורף, ביום 5.6.15, בשעה 10:00 או בסמוך לכך, בשדרות ניצה 34 ב נתניה התפרץ הנאשם בכך שנכנס דרך דלת הכניסה לתוך דירתה של שרונה יצחק (להלן: "המתלוננת").

בנסיבות הללו גנב הנאשם מארון חדר השינה סך של 300,000 ₪, שני שעוני ברייטלינג וטבעות.

בהתאם להסדר שגובש בין הצדדים, הודיעו הצדדים כי יעתרו במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים הכוללים הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים לצד ענישה הצופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

בטיעוניהם לעונש עתרו הצדדים במשותף לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים הכולל הפעלת מאסר על תנאי, ולצדו עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי.

ב"כ המאשימה הדגישה מחד את חומרת העבירות, את עברו הפלילי של הנאשם במסגרתו נרשמו לחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש, אלימות והחזקת סכין. בגין ריצה הנאשם מאסרים ממושכים בפועל לאורך השנים, כמו גם טענה כי הנאשם ביצע את העבירות כאשר מאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד כנגדו.

מנגד, טענה כי נשקלו לזכות הנאשם ההודייה, שלצד העובדה שהיא מלמדת קבלת אחריות, היה בה כדי חסכון זמן שיפוטי יקר, בשים לב למורכבות התיקים בהם הודה ולמורכבות ניהולם. עוד הוסיפה כי הנאשם בחר לצרף את כל תיקיו ובכך למעשה ביקש "לנקות שולחן".

ב"כ המאשימה סבורה כי העונש המוצע על ידי הצדדים מאזן נכונה בין מכלול השיקולים לקולא ולחומרא ומצוי בתוך מתחם העונש ההולם את ביצוע העבירות.

ב"כ הנאשם הצטרף לטיעוני ב"כ המאשימה ועתר גם הוא כי בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון, אשר הינו ראוי וסביר

בנסיבות העניין.

דין והכרעה

לא יכול להיות חולק כי העבירות שעבר הנאשם הן חמורות ואין להקל בהן ראש כלל ועיקר.

הנאשם חבר לאחר ולקח חלק באירוע התפרצות לדירה וגניבה שעה שהמתין ברכב במושב הנהג ובהמשך נסע מהמקום, חזר לזירת ההתפרצות על מנת לאסוף את נאשם 2 והרכוש הגנוב והשניים נסעו ברכב עד אשר נתפסו על ידי השוטרים.

באירוע אחר, נשוא כתב האישום המצורף, התפרץ הנאשם לדירה בבוקרו של יום, בעוד בעלי הדירה אינם נמצאים בביתם וגנב סך של 300,000 ₪ ותכשיטים. מעשיו אלו של הנאשם בוצעו בעיבורה של עיר באור יום, מתוך תעוזה רבה ותוך נטילת סיכון כי למעשיו יהיו עדים, וגם אם לא יהיו אלו בעלי הבית עצמם, יכול ויהא זה כל אדם אחר או שכן מזדמן שיבחין במתרחש, על כל המשתמע מכך מבחינת האפשרות כי לעבירות הרכוש יתלווה גם מימד של סיכון פיזי.

המטרה היחידה שעמדה לנגד עיני הנאשם הייתה בצע כסף והתעשרות קלה על חשבון האחר.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירות ההתפרצות והגניבה הינו ההגנה על קניינו ותחושת בטחונו של הפרט.

לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת, יפים דברי כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.1.10), אשר נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה:

"... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

לעניין זה יפים אף דבריו של השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** [פורסם בנבו] (31.12.08):

"פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

דברים דומים נכתבו על-ידי כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 244/10 מיוז' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (25.1.10):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בתופעת עבירות הרכוש, שהיו ונותרו בגדר נגע של ממש ובתפקידו של בית המשפט בהעברת מסר צלול באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שבהתנהלותו פוגע במאבק זה.

עיון בפסיקה הנוהגת מלמד כי עבירות מסוג זה נושאות בצידן עונשי מאסר בפועל ממושכים לריצוי מאחורי סורג ובריח.

בנסיבות הללו אין ספק כי הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים הינו ראוי וסביר ומצוי בתוך מתחם העונש ההולם.

לחובת הנאשם תיזקף העובדה כי ביצע את עבירות הרכוש נשוא התיק העיקרי זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר בגין עבירות רכוש דומות. הנאשם שב ופגע באזרחים תוך שליחת יד ברכושם, כשלא היה בעונשים הקודמים שהוטלו עליו כדי להרתיעו.

כמו כן, עברו הפלילי של הנאשם מלמד כי אין מדובר במעידה חד פעמית ונראה כי עסקינן במי שאורח החיים העברייני אינו זר לו.

מנגד יש לזקוף לזכות הנאשם את ההודייה, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, לקיחת האחריות והתיקון של כתב האישום.

לאחר ששקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין ובהן גילו של הנאשם, עברו הפלילי, כתב האישום שתוקן, הודאתו של הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטי יקר והאינטרס הציבורי, מוצאת אני לנכון לכבד את הסדר הטיעון וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 13.7.15.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ 27774-07-14 ביום 4.12.14.

המאסר על תנאי יופעל בחופף לעונש המאסר שהוטל כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. פיצוי כספי בסך 10,000 ₪ לטובת הגב' שרונה יצחק, עדת התביעה 13 בת"פ 62218-10-15. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט 60 יום מתום תקופת מאסרו של הנאשם, ויועבר לעדת התביעה 13 בהתאם לפרטים שתעביר המאשימה למזכירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ו, 12/04/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלדעלידימיכלגרזון